And he instructed them concerning פסה שני

ומזהיר על פסח שני –

OVERVIEW

The חכמים derive that the laws of פסח should be reviewed thirty days before פסח, from the אנשים of ויהי אנשים, which relates how משה addressed the rules of פסח שני the day the קרבן פסח (ראשון); the day the קרבן פסח (ראשון)

♦

תוספות anticipates a question:

אף על גב שעל ידי שאילתו¹ הוזקק לומר להן –

Even though that it was necessary for משה to respond to them in order to answer their question of למה נגרע; how can we (therefore) derive from this incident that one is obligated to discuss הלכות פסה thirty days prior (even when there are no pending questions)?

תוספות responds:

מכל מקום לא היה צריך להאריך אלא אל תעשו פסח ותו לא:

Nevertheless we can derive the rule of שואלין ודורשין ל' יום from this פרשה; for if there is no requirement of thirty days, then it would not have been necessary for משה to continue at length and explain to them the laws of משה , rather, משה should have told them 'do not bring a פסח, and nothing more.² The fact that he informed them of ערב פסח ראשון (ערב פסח ראשון), proves that it is necessary to discuss הלכות החג before the אח.

SUMMARY

We derive that דורשין ל' יום from the fact the מאריך was משה and taught them the particular laws of פסח שני (which were not relevant at that moment).

THINKING IT OVER

Seemingly it was necessary for משה to teach the בני ישראל (at length) the laws of פסח שני (אנשים אשר היו טמאים) אים אים משה בפסח שני משה היו טמאים. After משה presented the case (of the פסח שני אים אשר היו אנשים אשר היו טמאים; the entire פסח שני אל בנ"י וגו' וגו' וגו' אל בנ"י וגו' told him ה' זכר אל בנ"י וגו' וגו' ואן אל בנ"י וגו' ואן אל בנ"י וגו' ואל בנ"י וגו' אל בנ"י ווי אל בי אל ב

_

 $^{^{1}}$ In תוספות הרשב"א the text reads שאלתם (in the plural; the question was asked by the טמאים).

² Even if משה wished to appease them (for they argued למה נגרע), he could have told them there will be another opportunity to bring the קרבן פסח, without going into all the details (See ת"ב and ת"ב).

 $^{^{3}}$ See following תוספות ד"ה ממאי footnote # 5 (and # 10).